

Forord

I dagens mange bøger om Kierkegaard er det ikke så ofte indholdet af Kierkegaards forkyndelse og kristendomsudlæ-
ning, man beskæftiger sig med. Blandt teologer bliver det
ofte spørgsmålet, om det er kristendommen, der ligger i
bunden af hans forfatterskab, og hvilket forhold, der i givet
fald er mellem kristendommen og filosofien, der optager
interessen, mens spørgsmålet om, hvad denne kristendom
nærmere går ud på hos Kierkegaard, og i hvor høj grad den
er holdbar, ikke fylder så meget. I dette stykke adskiller vor
tids beskæftigelse med Kierkegaard sig fra beskæftigelsen
med ham for en generation siden.

Denne lille studie er udsprunget af en interesse for den
indholdsmæssige side af Kierkegaards forkyndelse. Der er
over Kierkegaards forkyndelse af troen og livet som kristen
en radikalitet, som kan virke velgørende i forhold til megen
både fortidig og nutidig forkyndelse, en vilje til at fastholde
troen i al dens oprindelige anderledeshed. Men man stilles
også før eller siden over for spørgsmålet, om denne forkyn-
delse ikke bliver så radikal, at det i sidste ende bliver umuligt
at være kristen. Hvordan skal Kierkegaards forkyndelse i
grunden forstås?

Bogen foregiver ikke at levere noget endeligt svar på det
spørgsmål — dertil er bl.a. dens tekstmæssige grundlag for
smalt. Den forsøger at stille skarpt på nogle enkelte af Kier-
kegaards skrifter om kristendom, heriblandt et af de mest
kontroversielle, for i en nærlæsning af disse at nå tættere på
et svar. Skulle dette støde på modsigelse, ville det ikke være
den største ulykke. For så beskæftiger vi os da i det mindste
med *sagen*.